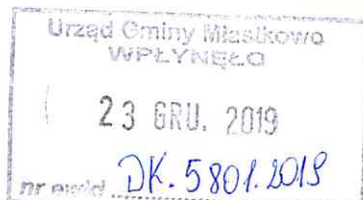

MINISTER
ROZWOJU

Warszawa, dnia 9 grudnia 2019 r.
DLI-IV.4615.134.2018.MW

IGN
23.12.2018

POSTANOWIENIE

Na podstawie art. 156 § 1 pkt 2, art. 157 § 1 i art. 158 § 1 w zw. z art. 126 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2018 r. poz. 2096, ze zm.) dalej Kpa, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad

- stwierdzam nieważność postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, o zawieszeniu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość, stanowiącą uprzednio własność Józefy Wiercińskiej i Józefa Wiercińskiego, położoną w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha, przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa na podstawie decyzji Wojewody Podlaskiego Nr 11/2007 z dnia 26 listopada 2007 r., znak: WI.V.IA.70452-5/07, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 61 Ostrołęka – Łomża – Augustów, polegającej na budowie przejścia przez miejscowość Rydzewo oraz wzywającego strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku po Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim.

UZASADNIENIE

Nieruchomość położona w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, oznaczona jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha, ostateczną decyzją Wojewody Podlaskiego Nr 11/2007 z dnia 26 listopada 2007 r., znak: WI.V.IA.70452-5/07, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 61 Ostrołęka – Łomża – Augustów, polegającej na budowie przejścia przez miejscowość Rydzewo.

Nieruchomość nie miała założonej księgi wieczystej. Zgodnie z danymi widniejącymi w ewidencji gruntów właścicielami byli Józefa Wiercińska i Józef Wierciński na zasadach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej.

Decyzją z dnia 15 kwietnia 2008 r., znak: WG.III.JD.77242-2/08, Wojewoda Podlaski orzekł o ustaleniu odszkodowania w kwocie 7.224,00 zł za nieruchomość oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha, położoną w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, stanowiącą własność Józefa Wiercińskiego i Józefy Wiercińskiej, przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa, a także zobowiązał Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad do wypłaty ustalonego odszkodowania osobom uprawnionym jednorazowo w terminie 14 dni od dnia, w którym decyzja ustalająca odszkodowanie stanie się ostateczna.

Pismem z dnia 15 stycznia 2009 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, wniósł o wznowienie postępowania w przedmiocie ustalenia odszkodowania za nieruchomość oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha zakończonego decyzją Wojewody Podlaskiego z dnia 15 kwietnia 2008 r., znak: WG.III.JD.77242-2/08.

Postanowieniem z dnia 26 marca 2009 r., znak: WG.III.JD.77242-2/08, Wojewoda Podlaski wznowił postępowanie w sprawie zakończonej decyzją Wojewody Podlaskiego z dnia 15 kwietnia 2008 r.

Następnie postanowieniem z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, Wojewoda Podlaski na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, stanowiącą uprzednio własność Józefa Wiercińskiego i Józefy Wiercińskiej na zasadach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej, przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Wojewody Podlaskiego Nr 11/2007 z dnia 26 listopada 2007 r., znak: WI.V.IA.70452-5/07, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 61 Ostrołęka – Łomża –

Augustów, polegającej na budowie przejścia przez miejscowość Rydzewo oraz wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku po Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim.

Wojewoda Podlaski wyjaśnił, że w toku postępowania administracyjnego powziął wiadomość o śmierci stron oraz ustalił, że spadkobiercy nie są znani. Z podanych wyżej przyczyn organ wojewódzki, działając na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa, zawiesił postępowanie.

Pismem z dnia 12 czerwca 2018 r. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad, za którego działa Z-ca Dyrektora Oddziału w Białymstoku Maciej Bernard Gorysz, powołując się na art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, złożył wniosek o stwierdzenie nieważności postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09. Wnioskodawca w uzasadnieniu wniosku przypomniał, iż postępowanie administracyjne związane z ustaleniem odszkodowania za wywłaszczoną nieruchomość jest postępowaniem szczególnym prowadzonym w trybie ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych. Na podstawie art. 23 tejże ustawy w sprawach nieuregulowanych w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy o gospodarce nieruchomościami. Zgodnie z art. 133 pkt 2 ustawy o gospodarce nieruchomościami odszkodowanie wpłaca się do depozytu sądowego, jeżeli odszkodowanie za wywłaszczenie dotyczy nieruchomości o nieuregulowanym stanie prawnym. Stosownie do treści art. 113 ust. 6 ww. ustawy przez nieruchomość o nieuregulowanym stanie prawnym rozumie się nieruchomość, dla której ze względu na brak księgi wieczystej, zbioru dokumentów albo innych dokumentów nie można ustalić osób, którym przysługują do niej prawa rzeczowe. Zgodnie z ust. 7 przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe. Brak wydanej decyzji w sprawie ustalenia odszkodowania stanowi dla inwestora przeszkodę w zakresie zamknięcia procedury finansowej inwestycji, co ma szczególne znaczenie przy realizacji inwestycji z udziałem środków pochodzących z funduszy unijnych. Powołano się również na wyrok NSA z dnia 19 stycznia 2016 r., sygn. akt I OSK 1105/14.

Zawiadomieniem z dnia 8 kwietnia 2019 r., znak: DLI-IV.4615.134.2018.MW, zostało wszczęte postępowanie w sprawie stwierdzenia nieważności postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, zawieszającego z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha.

Uwzględniając fakt, iż właściwym w przedmiotowej sprawie - stosownie do treści rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 listopada 2019 r. (Dz. U. 2019 r. poz. 2261) - jest Minister Rozwoju, stwierdzono, co następuje.

Stosownie do treści art. 156 § 1 pkt 2 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która wydana została bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa.

Na podstawie art. 157 § 1 Kpa właściwy do stwierdzenia nieważności w przypadkach określonych w art. 156 Kpa jest organ wyższego stopnia, a gdy decyzja została wydana przez ministra lub samorządowe kolegium odwoławcze – ten organ.

Zgodnie z art. 126 Kpa do postanowień stosuje się odpowiednio przepisy art. 105, art. 107 § 2-5 oraz art. 109-113, a do postanowień, od których przysługuje zażalenie, oraz do postanowień określonych w art. 134 - również art. 145-152 oraz art. 156-159, z tym że zamiast decyzji, o której mowa w art. 151 § 1 i art. 158 § 1, wydaje się postanowienie.

Postępowanie o stwierdzenie nieważności uregulowane w art. 156-159 Kpa jest postępowaniem nadzwyczajnym i stanowi formę nadzoru. Przedmiotem tego postępowania jest ustalenie, czy ostateczna decyzja administracyjna poddana nadzorowi w nadzwyczajnym trybie obarczona jest jedną z wad wymienionych w art. 156 § 1 Kpa.

W postępowaniu o stwierdzenie nieważności bierze się pod uwagę stan faktyczny i prawny z dnia wydania badanej decyzji, a zatem żadna z przyczyn nieważności nie może powstać po wydaniu decyzji przez organ administracyjny.

Zgodnie z art. 156 § 1 pkt 2 Kpa organ administracji publicznej stwierdza nieważność decyzji, która została wydana bez podstawy prawnej lub z rażącym naruszeniem prawa. Uznanie naruszenia za „rażące” w trybie art. 156 § 1 pkt 2 Kpa wymaga łącznego spełnienia dwóch przesłanek. Po pierwsze, treść decyzji musi pozostawać w oczywistej sprzeczności z treścią przepisu prawa. Po drugie, charakter tego naruszenia jest tego rodzaju, iż prowadzi do niemożności zaakceptowania owej decyzji jako aktu wydanego przez organ praworządne państwa. Przy ocenie naruszenia prawa jako rażące należy brać pod uwagę ustalenia wynikające z teorii gradacji wad decyzji administracyjnej. Przy rażącym naruszeniu prawa chodzi niewątpliwie o tego rodzaju wady, które powodują konieczność eliminacji decyzji z obrotu prawnego z racji istnienia w nich wad o szczególnie dużym ciężarze gatunkowym. Do takich rażących naruszeń zalicza się też nałożenie obowiązków na osobę zmarłą. „Wady te powstają w wyniku naruszenia prawa w toku czynności zmierzających do wydania decyzji lub w wyniku załatwienia sprawy wydaniem decyzji. Naruszenia prawa mają charakter rażący w sytuacji, gdy czynności zmierzające do wydania decyzji administracyjnej oraz treść załatwienia sprawy w niej wyrażona stanowią zaprzeczenie stanu prawnego sprawy w całości lub w części. Można powiedzieć, że czynności prowadzące do załatwienia sprawy lub samo jej załatwienie następuje w odniesieniu nie do stanu prawnego sprawy i jego elementów, lecz jak gdyby do ich kontratypów, do zanegowania w całości lub w części treści przepisów regulujących stan prawny sprawy” (J. Borkowski (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego, s. 730).

W niniejszej sprawie postanowieniem z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, Wojewoda Podlaski na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa zawiesił z urzędu postępowanie administracyjne w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Rydzewo, gmina Miastkowo, oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha, stanowiącą uprzednio własność Józefy Wiercińskiej i Józefa Wiercińskiego na zasadach wspólności ustawowej majątkowej małżeńskiej, przejętą z mocy prawa na rzecz Skarbu Państwa na podstawie ostatecznej decyzji Wojewody Podlaskiego Nr 11/2007 z dnia 26 listopada 2007 r., znak: WI.V.IA.70452-5/07, o zezwoleniu na realizację inwestycji drogowej polegającej na rozbudowie drogi krajowej nr 61 Ostrołęka – Łomża – Augustów, polegającej na budowie przejścia przez miejscowość Rydzewo oraz wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku po Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim.

Zgodnie z nadesłanymi wraz z wnioskiem o stwierdzenie nieważności kopiami odpisów skróconych aktów zgonów wydanych przez Urząd Stanu Cywilnego Miastkowo i Urząd Stanu Cywilnego Łomża, Józefa Wiercińskiego zmarła w dniu 13 lipca 1976 r. w miejscowości Łomża, zaś Józef Wierciński zmarł w dniu 16 maja 1979 r. w miejscowości Rydzewo.

Powyższe oznacza, że postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania na rzecz dotychczasowych właścicieli przedmiotowej działki zostało wszczęte już po śmierci Józefy Wiercińskiej i Józefa Wiercińskiego, których prawo ujawnione było w ewidencji gruntów.

Wojewoda Podlaski, zawieszając postępowanie w sprawie ustalenia odszkodowania, powołał się na art. 97 § 1 pkt 1 Kpa, zgodnie z którym organ administracji publicznej zawiesza postępowanie w razie śmierci strony lub jednej ze stron, jeżeli wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe i nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5, a postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa).

Należy zaznaczyć, iż nie jest możliwe odwołanie się do art. 113 ust. 7 ugn, na który powołuje się wnioskodawca, a który stanowi, iż przepis ust. 6 stosuje się również, jeżeli właściciel lub użytkownik wieczysty nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe ze względu na fakt, iż w momencie wydania postanowienia Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, o zawieszeniu nie obowiązywał jeszcze art. 113 ust. 7 ugn, a na podstawie art. 2 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami (Dz. U. Nr 200, poz. 1323), która wprowadziła art. 113 ust. 7 ugn, w sprawach wszczętych i niezakończonych, prowadzonych na podstawie przepisów działu III ustawy, o której mowa w art. 1, należało stosować przepisy dotychczasowe.

Mimo powyższego należy zgodzić się z zarzutami wnioskodawcy i uznać, iż postanowienie Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, o zawieszeniu z urzędu postępowania administracyjnego w sprawie ustalenia odszkodowania za nieruchomość położoną w obrębie Rydzewo,

gmina Miastkowo, oznaczoną jako działka nr 431/1 o pow. 0,0044 ha zostało wydane z rażącym naruszeniem prawa.

Stosownie do art. 97 § 1 pkt 1 Kpa organ administracji publicznej zawiesza postępowanie w razie śmierci strony lub jednej ze stron, jeżeli wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe i nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5, a postępowanie nie podlega umorzeniu jako bezprzedmiotowe (art. 105 Kpa).

Powyższy przepis formułuje zatem trzy przesłanki, których dopiero łączne spełnienie obliguje organ administracji do zawieszenia postępowania. Są to: śmierć strony lub jednej ze stron, brak możliwości wezwania spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu, brak istnienia okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa, a także brak przesłanek do umorzenia postępowania z uwagi na jego bezprzedmiotowość (art. 105 Kpa).

Analiza akt postępowania pozwala stwierdzić, iż Wojewoda Podlaski nie zbadał drugiej przesłanki art. 97 § 1 pkt 1 Kpa stanowiącej, iż potrzebne jest ustalenie, że wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe i nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5.

W aktach przedmiotowego postępowania brak jest jakiegokolwiek korespondencji przed wydaniem zaskarżonego postanowienia mogącej udowodnić, iż Wojewoda Podlaski podjął w wyczerpującym zakresie czynności celem wezwania spadkobierców zmarłych do udziału w postępowaniu. Wojewoda Podlaski w uzasadnieniu postanowienia z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, wskazał jedynie, że byli właściciele nieruchomości nie żyją, a spadkobiercy po nich nie są znani, natomiast z materiału dowodowego nie wynika aby organ wojewódzki podjął odpowiednie czynności celem jednoznacznego ustalenia właściwych spadkobierców po zmarłych Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim.

Wojewoda Podlaski nie podjął również czynności w celu ustalenia, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa, a więc czy w sprawach dotyczących spadków nie objętych jako strony nie działają osoby sprawujące zarząd majątkiem masy spadkowej. Organ I instancji, w razie bezskutecznego wezwania potencjalnych spadkobierców, powinien był wystąpić do właściwego sądu celem uzyskania odpowiedzi na pytanie, czy dla majątku masy spadkowej po Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim zostały wyznaczone osoby sprawujące zarząd. Uzyskanie tej informacji pozwalałoby uznać, iż Wojewoda Podlaski ustalił, czy nie zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 30 § 5 Kpa.

Organ wojewódzki nie podjął stosownych czynności celem ustalenia spadkobierców, a zamiast tego zawiesił postępowanie i dopiero w samym postanowieniu zawieszającym wezwał strony do uzupełnienia materiału dowodowego w zakresie postanowienia o stwierdzeniu nabycia praw do spadku po Józefie Wiercińskiej i Józefie Wiercińskim. W przypadku, gdyby okazało się, iż spadkobiercy tacy są lub że istnieją osoby sprawujące zarząd majątkiem masy spadkowej, organ I instancji powinien był, zanim wyda postanowienie o zawieszeniu, wezwać ich do przedstawienia postanowienia sądu o nabyciu spadku i ustalić na ich rzecz odszkodowanie. Tymczasem, w niniejszym postępowaniu Wojewoda Podlaski, przed wydaniem postanowienia o zawieszeniu postępowania, nie podjął odpowiednich czynności pozwalających w sposób niepowodujący przewlekłości postępowania zakończyć postępowanie.

Dopiero po wydaniu postanowienia z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, o zawieszeniu postępowania, organ wojewódzki pismem z dnia 29 kwietnia 2011 r., wystąpił do Wójta Gminy Miastkowo o przesłanie informacji czy Józefa Wiercińska i Józef Wierciński posiadali dzieci. W odpowiedzi na ww. pismo Wojewody Podlaskiego Kierownik Referatu Inwestycji i Gospodarki Nieruchomościami Urzędu Gminy Miastkowo – Agnieszka Skupska poinformowała, iż ww. urząd nie jest w stanie ustalić spadkobierców Józefy Wiercińskiej i Józefa Wiercińskiego, zaś na działce nr 431/1 zamieszkuje Barbara Jakubiak. Z materiału dowodowego nie wynika, aby organ wojewódzki podjął jakiegokolwiek działania po uzyskaniu powyższej informacji.

Należy mieć również na uwadze, że Barbara Jakubiak w piśmie z dnia 18 kwietnia 2019 r. złożonym przez Ministrem wskazała, że obecnie prowadzone jest postępowanie w Sądzie Rejonowym w Łomży w sprawie nabycia przez nią prawa własności nieruchomości stanowiącej uprzednio własność Józefy Wiercińskiej

i Józefa Wiercińskiego. W związku z powyższym, organ wojewódzki powinien zwrócić się do Barbary Jakubiak o wykazanie tytułu prawnego do przejętego gruntu.

Jak wskazano w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 28 lutego 2018 r., sygn. akt VIII SA/Wa 519/17, jeżeli w toku postępowania ujawniona została okoliczność śmierci jednej ze stron - rolą organu jest podjęcie próby ustalenia spadkobierców zmarłej strony i to bez względu czy krąg spadkobierców został już wyznaczony na podstawie orzeczenia sądu bądź innego organu, a dla prowadzenia postępowania wystarczające jest wskazanie następców prawnych zmarłej strony.

Podobnie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 1 kwietnia 2019 r., sygn. akt II SA/Wr 41/19, wskazano, że zawieszenie postępowania na podstawie art. 97 § 1 pkt 1 Kpa ma charakter warunkowy. Nawet bowiem, gdy wezwanie spadkobierców zmarłej strony do udziału w postępowaniu nie jest możliwe, organ nie powinien zawieszać postępowania, tylko kontynuować postępowanie z udziałem osoby, która spadek objęła, ewentualnie osoby zarządzającej masą spadkową lub z udziałem kuratora. Dopiero brak możliwości zapewnienia wskazanym osobom udziału w postępowaniu administracyjnym rodzi obowiązek jego zawieszenia. Co również istotne, podstawa do zawieszenia postępowania z art. 97 § 1 pkt 1 Kpa wystąpi tylko wówczas, gdy do śmierci doszło w toku postępowania. Chodzi bowiem o śmierć „strony”, a więc osoby, która w chwili śmierci miała już status strony postępowania.

Wobec powyższego, wątpliwości budzi także podstawa zawieszenia postępowania, jako że w niniejszej sprawie śmierć domniemanych właścicieli nieruchomości nastąpiła jeszcze przed wszczęciem postępowania. Niemniej jednak, niezależnie od podstawy zawieszenia, organ wojewódzki powinien w pierwszej kolejności ustalić krąg podmiotów uprawnionych do uzyskania odszkodowania po przeprowadzeniu wyczerpującego postępowania dowodowego.

Dodać należy, że w przypadku, gdy po podjęciu dodatkowych czynności wyjaśniających Wojewoda Podlaski uzna, iż ustalenie beneficjentów odszkodowania jest niemożliwe, winien rozważyć możliwość orzeczenia o wpłacie odszkodowania do depozytu sądowego zgodnie z obowiązującymi w chwili obecnej przepisami. Do wypłaty odszkodowania za przejęcie z mocy prawa własności nieruchomości z przeznaczeniem na budowę drogi w sytuacji, kiedy właściciel nieruchomości nie żyje i nie przeprowadzono lub nie zostało zakończone postępowanie spadkowe, zastosowanie bowiem znajduje art. 133 ugn w zw. z art. 113 ust. 6 i 7 tej ustawy, zaś zgodnie z art. 133 pkt 1 ugn możliwa jest również wpłata odszkodowania do depozytu sądowego, jeżeli wypłata odszkodowania natrafia na trudne do przewyciężenia przeszkody, na mocy odesłania z art. 23 ustawy z dnia 10 kwietnia 2003 r. o szczególnych zasadach przygotowania i realizacji inwestycji w zakresie dróg publicznych (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 27 marca 2014 r., sygn. akt I OSK 2172/12).

Powyższe prowadzi do wniosku, że postanowienie Wojewody Podlaskiego z dnia 8 lipca 2009 r., znak: WG.V.PT.77242/187/09, obarczone jest wadą rażącego naruszenia prawa, tj. art. 97 § 1 pkt 1 Kpa w zw. z art. 7 i 77 § 1 Kpa, o której mowa w art. 156 § 1 pkt 2 Kpa, a zatem zachodzi konieczność wyeliminowania go z obrotu prawnego.

Mając powyższe na uwadze, postanowiono jak w sentencji.

Od niniejszego postanowienia stronom przysługuje:

- na podstawie art. 127 § 3 Kpa w zw. z art. 144 Kpa – w terminie 7 dni od dnia doręczenia niniejszego postanowienia – wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy.

MINISTER ROZWOJU
z up.

Magdalena Stysz-Wasiura
Zastępca Dyrektora

Otrzymują:

1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad
za pośrednictwem Dyrektora Oddziału
Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w Białymstoku
ul. Zwycięstwa 2, 15-703 Białystok (ePUAP)
2. Barbara Jakubiak
Rydzewo, ul. Mazurska 8, 18-413 Miastkowo
- wraz z informacją o przetwarzaniu danych osobowych
3. Wójt Gminy Miastkowo
ul. Łomżyńska 32, 18-413 Miastkowo
- celem zawiadomienia pozostałych stron postępowania w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości – zgodnie z przepisem art. 49 Kpa, z prośbą o zwrot postanowienia po upływie terminu 7 dni na wniesienie wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, z adnotacją o jej publicznym ogłoszeniu w formie obwieszczenia lub w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości,
4. Wojewoda Podlaski
dot. WG.V.PT.77242/187/09
wraz z aktami sprawy